

HİNDU KİTAPLAR

Hint dinsel edebiyatını iki ana bölüme ayırabiliriz: Şruti ve Smriti. Şruti sözcüğü söylenmiş anlamına gelir ve ağızdan ağıza ezber yoluyla yayılmış olan kitapları anlatmak için kullanılır. Smriti ise 'hatırlanmış' demektir ve birileri tarafından yazıya dökülmüş geleneksel bilgileri içerir. Şruti sözcüğünden anlaşılması gereken Vedalar'dır. Veda sözcüğü bilgi anlamına gelir ve geniş anlamda ele alındığında sadece dört Veda'yı değil Brahmanlar, Aranyakalar ve Upanishadları da niteler. Dört temel Veda vardır.

Rigveda (İlahi Bilgisi)

Sàmaveda (Melodi Bilgisi)

Yacurveda (Kurban Bilgisi) (Siyah ve Beyaz diye ikiye ayrılır)

Atharvaveda (Sihir Bilgisi)

On üç temel Upanishad vardır. Upanishad sözcüğü ‘dizinin dibine oturmak’ anlamına gelir ve bir felsefeyi öğrenmekteki disiplini belirtir. Ayrıca, daha az önemde, yüzlerce Upanishad vardır. Temel Upanishadlar şunlardır:

1. Aitareya Upanishad
2. Kauşitaki Upanishad
3. Kena Upanishad
4. Chândogyâ Upanishad
5. Taittiriya Upanishad
6. İşa Upanishad
7. Katha Upanishad
8. Praşna Upanishad
9. Mundaka Upanishad
10. Brihadâranyaka Upanishad
11. Mândūkya Upanishad
12. Şvetàşvatara Upanishad
13. Maitri Upanishad

